

Document de ședință

B9-0035/2020

9.1.2020

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Comisiei

în conformitate cu articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la cea de a 15-a reuniune a Conferinței părților (COP15) la
Convenția privind diversitatea biologică
(2019/2824(RSP))

Pascal Canfin

în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

Agnès Evren

în numele Grupului PPE

César Luena

în numele Grupului S&D

María Soraya Rodríguez Ramos

în numele Grupului Renew

Ville Niinistö

în numele Grupului Verts/ALE

Alexandr Vondra

în numele Grupului ECR

Silvia Modig

în numele Grupului GUE/NGL

Rezoluția Parlamentului European referitoare la cea de a 15-a reuniune a Conferinței părților (COP15) la Convenția privind diversitatea biologică (2019/2824(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere evaluarea la jumătatea perioadei a Strategiei UE în domeniul biodiversității și Rezoluția sa din 2 februarie 2016 referitoare la evaluarea la jumătatea perioadei a Strategiei UE în domeniul biodiversității¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 noiembrie 2017 referitoare la Planul de acțiune pentru natură, cetățeni și economie²,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2018 referitoare la cea de a 14-a reuniune a Conferinței părților la Convenția privind diversitatea biologică (COP14)³,
- având în vedere raportul Comisiei din 20 mai 2015 intitulat „Starea naturii în Uniunea Europeană: raport privind stadiul și tendințele privind tipurile de habitat și speciile vizate de Directiva privind habitatele și Directiva privind păsările pentru perioada 2007-2012 în conformitate cu articolul 17 din Directiva privind habitatele și cu articolul 12 din Directiva privind păsările” (COM(2015)0219),
- având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin⁴ (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”),
- având în vedere Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de instituire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei⁵ (Directiva-cadru privind apa),
- având în vedere Raportul din 31 mai 2019 de evaluare globală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice al IPBES,
- având în vedere lista roșie a speciilor amenințate întocmită de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii,
- având în vedere Carta de la Metz privind biodiversitatea din 6 mai 2019,
- având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă și obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite (ODD), precum și documentul de reflecție al Comisiei din 30 ianuarie 2019 intitulat „Către o Europă durabilă până în 2030”

¹ JO C 35, 31.1.2018, p. 2.

² JO C 356, 4.10.2018, p. 38.

³ Texte adoptate, P8_TA(2018)0431.

⁴ JO L 164, 25.6.2008, p. 19.

⁵ JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

(COM(2019)0022),

- având în vedere rapoartele speciale ale Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) referitor la schimbările climatice, deșertificare, degradarea terenurilor, gestionarea durabilă a terenurilor, securitatea alimentară și fluxurile de gaze cu efect de seră din ecosistemele terestre, Raportul special al IPCC din 25 septembrie 2019 privind oceanele și criosfera în contextul schimbărilor climatice și Raportul special al IPCC intitulat „O încălzire globală de 1,5 °C”, cel de al 5-lea raport de evaluare (AR5) al său și raportul său de sinteză din septembrie 2018,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 iulie 2019 intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial” (COM(2019)0352) și Comunicarea Comisiei din 20 septembrie 2013 intitulată „O nouă strategie a UE pentru păduri și sectorul forestier” (COM(2013)0659),
 - având în vedere raportul din 2019 al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură intitulat „Situția biodiversității mondiale pentru alimentație și agricultură”,
 - având în vedere declarația din 15 octombrie 2019 a Înalțului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului în cadrul celei de a treia Comisii a Adunării Generale a ONU de la New York,
 - având în vedere Apelul de la Beijing pentru conservarea biodiversității și privind schimbările climatice, din 6 noiembrie 2019,
 - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară,
 - având în vedere articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere întrebările adresate Comisiei și Consiliului pe tema COP15 la Convenția privind diversitatea biologică, care urmează să fie organizată la Kunming, în China, în 2020 (O-000044/2019 și O-000043/2019),
- A. întrucât obiectivul declarat al Planului strategic privind biodiversitatea pentru perioada 2011-2020 este de „a întreprinde acțiuni eficiente și urgente de oprire a declinului biodiversității, astfel încât, până în anul 2020, ecosistemele să devină rezistente și să furnizeze în continuare servicii esențiale, asigurând astfel păstrarea varietății organismelor vii pe Pământ și contribuind la bunăstarea umană și reducerea sărăciei”;
- B. întrucât Viziunea asupra biodiversității pentru 2050 („Viziunea pentru 2050”), adoptată în cadrul Convenției privind diversitatea biologică (CDB) prevede o lume a „traului în armonie cu natura”, în care „până în anul 2050, biodiversitatea este valorificată, conservată, refăcută și înțelept utilizată, menținând serviciile ecosistemice, susținând o planetă sănătoasă și aducând beneficii esențiale pentru toți oamenii”, precum și pentru generațiile viitoare;
- C. întrucât Viziunea pentru 2050, adoptată în cadrul CDB, se sprijină pe cinci obiective generale care includ și obiectivele de la Aichi pentru 2020 în materie de biodiversitate:
- (a) abordarea cauzelor profunde ale declinului biodiversității prin integrarea

biodiversității în programele guvernamentale și în societate; (b) reducerea presiunilor directe asupra biodiversității și promovarea utilizării durabile; (c) îmbunătățirea situației biodiversității prin prezervarea ecosistemelor, a speciilor și a diversității genetice; (d) sporirea beneficiilor pentru toți generate de biodiversitate și serviciile ecosistemice și (e) implementarea îmbunătățită prin planificare participativă, managementul cunoștințelor și consolidarea capacităților;

- D. întrucât, după cum s-a subliniat în Raportul global de evaluare al IPBES privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice, actualele tendințe negative în materie de biodiversitate și ecosisteme vor submina progresele pentru atingerea a 80 % din țintele evaluate din cadrul ODD legate de sărăcie, foamete, sănătate, apă, orașe, climă, oceane și terenuri; întrucât se preconizează că populațiile indigene și multe dintre cele mai sărace comunități din lume vor fi afectate primele și în modul cel mai grav; întrucât, prin urmare, pierderea și degradarea biodiversității trebuie considerate nu numai ca aspecte de mediu, ci și ca aspecte de dezvoltare, economice, sociale și morale;
- E. întrucât, potrivit IPCC și Platformei interguvernamentale științifico-politice privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice, nu există soluții de durată pentru abordarea schimbărilor climatice fără implementarea pe scară mai largă a unor soluții coerente și eficiente bazate pe natură;
- F. întrucât Protocolul de la Nagoya referitor la accesul la și distribuirea beneficiilor (ABS) oferă un cadru juridic transparent pentru distribuirea corectă și echitabilă a beneficiilor rezultate din utilizarea resurselor genetice și a cunoștințelor tradiționale asociate;
- G. întrucât Strategia UE 2020 privind biodiversitatea urmărește să oprească declinul biodiversității și pierderea serviciilor ecosistemice în UE și să contribuie la oprirea declinului biodiversității la nivel global până în 2020;
- H. întrucât UE și statele membre au adoptat Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă și cele 17 ODD-uri aferente și sunt pe deplin angajate în punerea lor în aplicare;
- I. întrucât ambiția exprimată în orientările politice ale Comisiei Europene pentru perioada 2019-2024 este ca UE să colaboreze cu partenerii săi mondiali pentru a limita pierderea biodiversității în următorii cinci ani;
- J. întrucât pădurile sunt indispensabile pentru asigurarea subzistenței la nivel mondial, deoarece, deși acoperă doar 30 % din suprafața terestră a Pământului, găzduiesc 80 % din biodiversitatea sa,

Observații generale

- 1. constată cu preocupare că Raportul global de evaluare al IPBES privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice subliniază clar amploarea crizei ecologice și nevoia unor eforturi urgente și concertate care să genereze o schimbare profundă, deoarece natura înregistrează un declin la nivel global într-un ritm fără precedent în istoria umanității, ritmul dispariției speciilor devine tot mai rapid și circa un milion de specii de animale și plante sunt amenințate cu dispariția, fapt care are un efect grav asupra cetățenilor din întreaga lume și va afecta viața generațiilor viitoare;

2. își exprimă profunda preocupare față de presiunile suplimentare asupra biodiversității cauzate de schimbările climatice pe uscat, astfel cum se menționează în Raportul special al IPCC din 8 august 2019; își exprimă profunda preocupare cu privire la declinul mamiferelor marine și al altor stocuri de pește și cu privire la dispariția dramatică a recifelor de corali, astfel cum se arată în Raportul special al IPCC din 24 septembrie 2019, 99 % dintre acestea preconizându-se că se vor reduce în eventualitatea unei încălziri globale de 2° C, potrivit Raportului special al IPCC privind încălzirea globală cu 1,5 °C;
3. își exprimă profunda preocupare în urma publicării Raportului IPCC referitor la oceane și la criosferă în contextul unei clime în schimbare, în care se recunoaște că schimbările climatice sunt unul dintre principalii factori direcți ai pierderii biodiversității și în care se subliniază că efectele lor negative asupra naturii și biodiversității, serviciilor ecosistemice, oceanelor și securității alimentare vor deveni din ce în ce mai importante în următoarele decenii; subliniază avertizarea IPCC potrivit căreia sănătatea oceanelor și a ecosistemelor marine este afectată în prezent de încălzirea globală, de poluare, de supraexploatarea biodiversității marine, de creșterea nivelului mărilor, de acidificare, de dezoxigenare, de valurile de căldură marină, de topirea fără precedent a ghețarilor și a gheții din mări, precum și de eroziunea costieră și de catastrofele naturale mai frecvente, care afectează ecosistemele marine și de coastă, modificându-le funcționarea și accelerând declinul mamiferelor marine și al resurselor de pești și dispariția dramatică a recifelor de corali și a mangrovelor; reamintește că oceanele sunt o parte a soluției de atenuare a efectelor schimbărilor climatice și de adaptare la acestea; invită, prin urmare, UE să facă din oceane una dintre prioritățile strategiei sale privind biodiversitatea și invită toate părțile la CDB (denumite în continuare „părțile”) să recunoască oceanul drept te un bun comun al umanității, pentru a veni cu o nouă abordare care să plaseze responsabilitățile individuale și colective cu mult peste principiile tradiționale ale libertății și dreptului de proprietate asupra oceanului, pentru a-i asigura conservarea;
4. consideră că ne confruntăm cu o urgență ecologică, care necesită acțiuni semnificative la nivelul UE și la nivel global; invită Comisia să facă din protecția și refacerea naturii o prioritate a Pactului ecologic european, alături de schimbările climatice;
5. este preocupat de faptul că obiectivele în materie de biodiversitate pentru 2020 stabilite la Aichi nu vor fi atinse dacă se menține actuala tendință de declin al biodiversității și invită din nou toate părțile să își intensifice urgent eforturile; regretă faptul că UE nu este pe cale să își atingă obiectivul principal de stopare a pierderii biodiversității și a degradării ecosistemelor până în 2020; îndeamnă Comisia și statele membre să se angajeze să întreprindă eforturi obligatorii imediate, substanțiale și suplimentare pentru conservarea și refacerea biodiversității, astfel încât să îndeplinească obiectivele globale ale UE și să contribuie la atingerea obiectivelor de la Aichi;
6. reamintește că biodiversitatea și ecosistemele sănătoase, inclusiv oceanele, care absorb peste 25 % dintre emisiile de CO₂ și sunt principalul furnizor de oxigen, sunt esențiale pentru atingerea obiectivelor Acordului de la Paris și pentru consolidarea rezilienței și a capacităților UE de adaptare la schimbările climatice; constată cu regret că doar 7 % din oceane sunt protejate în mod oficial; reamintește că este important să se elaboreze și să se pună în aplicare soluții bazate pe natură pentru conservarea biodiversității, atenuând în același timp schimbările climatice și permițând adaptarea la ele, în special în ceea ce

privește absorbția carbonului; solicită, prin urmare, o mai mare consecvență și sinergie între cele trei Convenții de la Rio⁶ și solicită o mai bună aliniere a lor la Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU; invită Comisia să asigure integrarea deplină a biodiversității în politicile sale privind clima;

7. salută Apelul de la Beijing pentru conservarea biodiversității și privind schimbările climatice din 6 noiembrie 2019;
8. subliniază că există compromisuri între protejarea climei și protejarea biodiversității în sectorul bioeconomiei, care joacă un rol central în tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic; își exprimă preocuparea cu privire la faptul că acest compromis nu a fost abordat suficient în cadrul recentelor discuții politice; invită toate părțile interesate să elaboreze o abordare coerentă pentru a reuni protecția biodiversității și protecția climei ca parte a unei bioeconomii prospere;
9. subliniază că biodiversitatea este nu doar indispensabilă pentru producția de hrană, de combustibil și de medicamente, ci este și importantă, alături de un mediu natural sănătos, pentru dezvoltarea economică pe termen lung;
10. salută angajamentele asumate de Ursula von der Leyen în orientările politice pentru 2019-2024 ale Comisiei și în scrisoarea de misiune din 10 septembrie 2019 adresată comisarului pentru mediu și oceane de a prezenta, în primele 100 de zile ale noii Comisii, o strategie ambițioasă pentru 2030 în materie de biodiversitate ca parte a Pactului ecologic european, precum și intenția sa ca UE să joace rolul de lider mondial la Conferința părților la Convenția privind diversitatea biologică din 2020, așa cum a făcut-o la Conferința de la Paris privind schimbările climatice din 2015; insistă ca aceasta să fie o prioritate majoră pentru noua Comisie și ca UE să încurajeze ambițiile globale în materie de biodiversitatea înainte de COP15; invită Comisia ca, dată fiind criza biodiversității la nivel global subliniată în raportul recent al IPBES, să aplice o abordare nouă și să renunțe la angajamentele voluntare, propunând o strategie privind biodiversitatea ambițioasă și incluzivă pentru 2030, care să stabilească obiective obligatorii din punct de vedere juridic pentru UE și statele sale membre, inclusiv obiective specifice de conservare și protejare a zonelor naturale și de refacere a ecosistemelor distruse până în 2030;
11. consideră că, în această nouă strategie, ar trebui să se acorde o atenție deosebită refacerii ecosistemelor, habitatelor și speciilor, în special prin cercetare și inovare, pentru a promova dezvoltarea unor economii bazate pe natură în toate sectoarele, care sunt esențiale pentru atingerea obiectivelor în materie de biodiversitate;
12. subliniază că protecția și conservarea biodiversității la nivel global este o problemă esențială de interes strategic pentru UE, care ar trebui să fie tratată cu cea mai mare atenție politică; invită Comisia și statele membre să colaboreze activ cu țările terțe, în special prin intermediul instrumentelor lor externe, cum ar fi Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDCI), pentru a promova și a stabili obiective în materie de protecție a biodiversității, măsuri de conservare și de refacere și guvernantă în acest sens, în special în ceea ce privește acordurile

⁶ Convenția privind diversitatea biologică, Convenția Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării și Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice.

multilaterale și acordurile comerciale, și măsuri contra neconformității; solicită, prin urmare, Comisiei să includă în toate viitoarele acorduri comerciale capitole obligatorii și executorii privind comerțul și dezvoltarea durabilă;

13. își reamintește poziția potrivit căreia IVCDICI ar trebui să aloce 45 % din fondurile sale pentru investiții care contribuie la obiectivele climatice, la gestionarea și protejarea mediului, la biodiversitate și la combaterea deșertificării;
14. subliniază că este necesară o abordare cuprinzătoare pe mai multe niveluri în materie de guvernare, care să abordeze protecția, conservarea, refacerea și utilizarea durabilă a biodiversității și a serviciilor ecosistemice; invită UE și statele membre să își mențină angajamentul ferm de a consolida și mai mult CBD, să își asume un rol de lider în pregătirea cadrului post-2020, în special în perioada premergătoare COP15, să își asume un angajament în materie de biodiversitate echivalent cu obiectivul de a reduce temperatura cu 1,5 °C al Acordului de la Paris privind schimbările climatice și să își expună în mod transparent viziunile asupra cadrului global pentru biodiversitate și prioritățile pentru acesta pentru perioada post-2020;
15. reamintește că conservarea biodiversității și a ecosistemelor sunt intrinsec sinergice și fundamentale pentru realizarea ODD-urilor; subliniază necesitatea și invită Comisia și statele membre să integreze în mod eficace natura și biodiversitatea în obiectivele privind biodiversitatea din toate sectoarele, să modifice modelul economic în direcția unei mai mari sustenabilități, abordând amprenta UE, și să îmbunătățească coerența politicii de mediu în toate politicile interne și externe ale UE, inclusiv în agricultură, pescuit, energia din surse regenerabile, transporturi, comerț și cadrul financiar multianual (CFM) pentru perioada 2021-2027; consideră că este necesară o colaborare sporită în toate sectoarele pentru o mai bună integrare a protejării, conservării și refacerii biodiversității; subliniază că ar trebui să se acorde o atenție specială ciclului de viață al mărfurilor de la stadiul de concepție până la consum, pentru a proteja resursele naturale și biodiversitatea, și să se țină seama de efectele cumulate, inclusiv transportul;
16. consideră că este esențial să se abordeze factorii principali ai declinului biodiversității printr-o strategie pe termen lung și să se identifice de urgență și să se prezerve cele mai importante și mai strategice zone ale biodiversității și serviciilor ecosistemice, precum și ecosistemele cu nivel ridicat de integritate, pe baza sensibilității zonei, a prezenței unor specii pe cale de dispariție, a lacunelor în materie de cunoștințe și/sau gestionare eficace și a prezenței unor specii comune esențiale pentru procesele ecologice, și să se limiteze pierderile de biodiversitate și efectele negative asupra teritoriilor și mijloacelor de subzistență ale comunităților indigene și locale;
17. reiterează faptul că, în pofida importanței pe care o are refacerea mediului, aceasta rămâne practic ignorată de statele membre în contextul provocării de la Bonn;
18. subliniază că urgențele în materie de climă și consecințele pierderii masive a biodiversității constituie o amenințare gravă la adresa drepturilor omului; reamintește că drepturile fundamentale ale omului la viață, sănătate, alimentație și apă sigură sunt periclitare fără un mediu sănătos; invită Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) să depună eforturi pentru elaborarea unei strategii a UE de protejare a dreptului la un mediu sănătos, cooperând îndeaproape cu țările terțe și cu organizațiile

internaționale, cum ar fi Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNCHR), care a lansat recent o strategie comună în cooperare cu Programul pentru Mediu al ONU (UNEP);

Punerea în aplicare a Convenției și Planul strategic pentru biodiversitate 2011-2020

19. salută decizia luată la COP14 din Egipt, prin care părțile sunt îndemnate, printre altele, să își accelereze în mod semnificativ eforturile de punere în aplicare a Planului strategic pentru biodiversitate 2011-2020 și să aibă în vedere efectuarea unor evaluări naționale ale biodiversității și ale funcțiilor și serviciilor ecosistemice; consideră că este de importanță maximă să se intensifice eforturile pentru punerea în aplicare a Planului strategic pentru biodiversitate 2011-2020, să se concentreze atenția asupra atingerii obiectivelor de la Aichi privind biodiversitatea și cele ale Protocolului de la Nagoya referitor la ABS, să se elaboreze un plan strategic și un mecanism de punere în aplicare ambițioase pentru perioada post-2020, care să includă în mod oficial autoritățile locale și regionale, și, în vederea unui scenariu pentru 2050, să se ia în considerare noile provocări din domeniul biodiversității, în conformitate cu Agenda 2030 a obiectivelor de dezvoltare durabilă;
20. remarcă cu îngrijorare că în UE, potrivit unor evaluări⁷ privind starea de conservare a speciilor și a tipurilor de habitate care prezintă interes de conservare, doar 7 % dintre speciile marine și 9 % dintre tipurile de habitat marin prezintă o „stare corespunzătoare de conservare”, iar 27 % dintre evaluările de specii și 66 % dintre evaluările de habitat indică o „stare de conservare nefavorabilă”; subliniază, de asemenea, că, potrivit aceluiași evaluări, 48 % dintre speciile de animale și plante marine ale căror populații au evoluții cunoscute au scăzut constant în ultimul deceniu, ceea ce a dus la creșterea riscului de dispariție al speciilor monitorizate;

Cadrul global pentru biodiversitate post-2020

21. salută progresele înregistrate la COP14 în ceea ce privește un proces cuprinzător și participativ de elaborare a unui cadru global pentru biodiversitate post-2020; susține Carta de la Metz în materie de biodiversitate adoptată de G7;
22. subliniază nevoia de a crește nivelul de ambiție, incluziune și funcționalitate al cadrului global pentru biodiversitate post-2020; invită Comisia și statele membre să consolideze mecanismele de implementare ale CDB și să participe activ la elaborarea unor ținte ambițioase obligatorii din punct de vedere juridic, a unor termene detaliate, a unor indicatori de performanță clari, a unor instrumente de urmărire și a unor mecanisme de evaluare/raportare *inter pares* bazate pe standarde comune – la modul ideal în cooperare cu autoritățile locale –, cu scopul de a asigura deplina transparență și responsabilitatea părților și, în general, eficacitatea următorului Plan strategic global pentru biodiversitate;
23. evidențiază că este nevoie de un cadru internațional sub forma unui acord global obligatoriu din punct de vedere juridic pentru a proteja biodiversitatea la nivel global,

⁷ Raportul de evaluare regională privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice pentru Europa și Asia Centrală
https://www.ipbes.net/system/tdf/downloads/spm_2b_eca_digital_20180622.pdf?file=1&type=node&id=28318

pentru a-i opri actualul declin și pentru a o reface sub toate aspectele; consideră că un astfel de cadru ar trebui să se fondeze pe ținte specifice, măsurabile, cuantificabile, ambițioase, realiste și încadrate în timp și pe angajamente ferme, care să includă strategii și planuri de acțiune naționale consolidate privind biodiversitatea și alte instrumente adecvate, cum ar fi planurile de acțiune de la nivel subnațional, angajamente financiare și asigurări îmbunătățite de construire a capacităților, precum și un mecanism de monitorizare și evaluare la fiecare cinci ani, care să pună accentul pe o traiectorie ascendentă a ambițiilor; subliniază că este necesar ca, pentru ca procesul de monitorizare să fie adecvat, părțile să raporteze regulat, să existe colectarea și tratamentul datelor și indicatorilor comparabili și coerenți să se facă în mod armonizat;

24. invită Comisia și statele membre să pledeze pentru definirea unui nou obiectiv global de inversare a curbei globale a declinului biodiversității până în 2030, să pună natura pe calea regenerării, spre binele tuturor, și să contribuie la protejarea biodiversității, la atenuarea și adaptarea la schimbările climatice, la combaterea deșertificării și a degradării solului și la securitatea alimentară; solicită UE să insiste pentru un nivel mai mare de ambiție în cursul negocierilor și să ceară, eventual, ca jumătate din planetă să fie protejată până în 2050; este de părere că un obiectiv mondial de conservare clar pentru 2030, de cel puțin 30 % pentru zonele naturale, și obiectivul refacerii a cel puțin 30 % din ecosistemele degradate care pot fi refăcute ar trebui să fie consacrate în cadrul post-2020, iar UE ar trebui să își stabilească obiective similare la nivel intern;
25. subliniază că eforturile și acordurile internaționale vor fi realizate numai cu implicarea puternică a tuturor părților interesate; solicită crearea unei coaliții a părților interesate, atât din sectorul privat, cât și din cel public, pentru a realiza cadrul global pentru biodiversitate post-2020; subliniază utilitatea „Agendei soluțiilor” dezvoltate în cadrul Acordului de la Paris pentru elaborarea unei agende pozitive destinate tuturor părților interesate care prezintă interes pentru Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și solicită includerea unor acțiuni similare în cadrul post-2020;
26. evidențiază că este important să se reducă decalajele de timp ce pot apărea între momentul adoptării cadrului global pentru biodiversitate post-2020 și transpunerea sa în obiective naționale în materie de biodiversitate și în planuri de acțiune la nivel subnațional, pentru a se evita întârzierile în luarea unor măsuri concrete menite să oprească declinul biodiversității;

Strategia europeană privind biodiversitatea pentru 2030

27. îndeamnă Comisia să elaboreze o strategie care să abordeze principalii factori ai pierderii biodiversității, atât la nivel național, cât și la nivel mondial;
28. invită Comisia și statele membre să asigure consecvența strategiei „De la fermă la consumator” și a obiectivului ambițios „zero poluare” cu politica agricolă comună de după 2020, să aibă în special în vedere reducerea cantității de pesticide utilizate;
29. invită Comisia și Banca Europeană de Investiții (BEI) să includă componente de protecție a biodiversității în instrumentele lor financiare, pentru a evita efectele negative asupra biodiversității; invită BEI să își actualizeze standardele sociale și de mediu în acord cu dispozițiile viitoarei strategii privind biodiversitatea pentru 2030;

30. cere să se introducă un obiectiv obligatoriu din punct de vedere juridic la nivelul UE de refacere a habitatelor degradate până în 2030, prin refacerea pădurilor naturale, turbăriilor, zonelor inundabile, zonelor umede, pășunilor bogate în biodiversitate, zonelor costiere și zonelor marine; regretă faptul că strategia UE privind biodiversitatea pentru 2020 nu și-a atins obiectivul de a reface 15 % din ecosistemele degradate;
31. îndeamnă Comisia și BEI să includă componente de protecție a biodiversității în acțiunea sa externă, în special în instrumentul financiar extern, pentru ca niciun fond sau program de finanțare al UE să nu contribuie la o pierdere netă a biodiversității;
32. este de părere că ambiția internațională a UE va trebui să fie în concordanță cu acțiunile sale interne, în cadrul Strategiei UE în domeniul biodiversității pentru 2030;
33. invită Comisia să includă reducerea amprenteii globale a UE printre elementele importante ale Strategiei UE privind biodiversitatea pentru 2030, pentru a evita inconsecvența între acțiunile sale interne și cele internaționale;

Considerente economice și finanțare

34. salută acordul la care au ajuns 196 de guverne la COP14 de a majora investițiile în natură și oameni înainte și după 2020; subliniază că creșterea economică poate favoriza dezvoltarea durabilă doar dacă este disociată complet de degradarea biodiversității și a capacității naturii de a contribui la prosperitatea omenirii;
35. evidențiază nevoia de a obține fonduri corespunzătoare și suficiente pentru conservarea biodiversității; cere ca măsurile de îmbunătățire a biodiversității și de imunizare la schimbările climatice să fie incluse în următorul cadru financiar multianual și ca integrarea de biodiversității să fie intensificată în toate domeniile de politică, astfel încât să se înregistreze progrese semnificative și pozitive în îndeplinirea Viziunii 2050; invită Comisia și Consiliul să stabilească un obiectiv clar de minimum 10 % din CFM pentru integrarea biodiversității, în plus față de ținta pentru integrarea aspectelor legate de climă; subliniază, de asemenea, că trebuie stabilită o metodologie mai transparentă, mai cuprinzătoare și mai strictă pentru urmărirea cheltuielilor legate de biodiversitate și climă; își reiterează apelul de a dubla cel puțin fondurile actuale alocate programului LIFE; cere să se elimine treptat subvențiile dăunătoare și să asigure consecvența între toate fondurile și programele UE, astfel încât nicio cheltuială din bugetul UE să nu poată contribui la pierderea biodiversității;
36. subliniază că integrarea biodiversității presupune colectarea de date; constată cu îngrijorare că cercetarea de bază, inclusiv taxonomia, care este esențială în acest scop, dispune de mult prea puține resurse și nu beneficiază de sprijin suficient pentru finanțarea politicii și a cercetării; cere să se aloce fonduri adecvate în cadrul programului Orizont Europa pentru proiecte de cercetare fundamentală și consolidarea capacităților, utilizând în acest scop axa de asistență tehnică a altor fonduri ale UE;
37. invită Comisia și statele membre să promoveze crearea de noi mecanisme financiare internaționale pentru conservarea biodiversității, corelate cu Convenția privind diversitatea biologică, făcând tot ce le stă în putință pentru a integra biodiversitatea în fondurile existente; observă că activitățile economice pot fi factori determinanți importanți ai declinului biodiversității și ai pierderii capitalului natural la nivel mondial;

invită, prin urmare, întreprinderile și organizațiile financiare să își asume angajamente și contribuții comune solide pentru biodiversitate, veghind ca activitățile lor să nu afecteze biodiversitatea, și arată, în acest sens, cât este important să se atragă inițiative cu finanțare privată; regretă inconsecvența seturilor de date despre fluxurile de capital destinate biodiversității care provin din surse publice și private interne și internaționale, fapt ce afectează negativ sistemele de urmărire și raportare și orice eventuală reformă; solicită, prin urmare, Comisiei, statelor membre și BEI să elaboreze standarde uniforme pentru seturile de date despre fluxurile financiare pentru biodiversitate; subliniază că viitorul plan de finanțare durabilă va trebui să îi ajute pe participanții la piețele financiare să înțeleagă riscurile legate de biodiversitate prin includerea biodiversității în cerințele de raportare financiară;

38. subliniază că este important să se majoreze investițiile, inclusiv soluțiile bazate pe natură și inițiativele corespunzătoare, care generează beneficii comune pentru biodiversitate, și acțiuni în domeniul climei care, la rândul lor, vor reduce efectele schimbărilor climatice asupra biodiversității, eliminând treptat, totodată, investițiile dăunătoare mediului; reamintește că majoritatea investițiilor făcute în cadrul Acordului de la Paris trebuie valorificate pentru conservarea și refacerea biodiversității; regretă că, în pofida potențialului acestor soluții naturale, eforturile de sechestrare a carbonului în pământ nu primesc decât aproximativ 2,5 % din bugetul destinat atenuării schimbărilor climatice la nivel mondial; cere ca finanțarea UE și internațională pentru climă să fie mobilizată mai mult pentru a proteja și a reface ecosistemele naturale, ca mijloc de a obține beneficii multiple: pentru biodiversitate și atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la ele;
39. salută decizia Grupului BEI de a-și alinia toate activitățile de finanțare la obiectivele Acordului de la Paris și de a aloca cel puțin 50 % din finanțarea BEI pentru acțiuni în domeniul climei; invită BEI să mărească în continuare ponderea ocupată de protecția și conservarea biodiversității în pachetul său financiar; invită Comisia să colaboreze cu statele membre și cu sectorul financiar, astfel încât să-și alinieze activitățile la Acordul de la Paris și să garanteze că tranzacțiile și investițiile la nivelul UE și nu numai fac obiectul unei verificări a efectelor asupra climei și biodiversității;
40. subliniază că organizațiile internaționale, cum ar fi Fondul Monetar Internațional (FMI), Programul ONU pentru mediu (UNEP) și OCDE sunt de acord că taxele de mediu reprezintă un instrument esențial pentru a înfrunța provocări de mediu precum pierderea biodiversității; apreciază inițiativele precum Rețeaua de politică fiscală ecologică lansată de UNEP și FMI, care facilitează schimbul de cunoștințe și dialogul despre reforma fiscală ecologică; atrage atenția asupra obiectivului 3 de la Aichi și asupra necesității unor stimulente pozitive pentru conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității, precum și asupra ODD 15 și a necesității de a mobiliza și de a mări semnificativ resursele financiare din toate sursele pentru conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității și a ecosistemelor; subliniază, prin urmare, potențialul unei impozitări de mediu echitabile, în concordanță cu principiul „poluatorul plătește”, ca modalitate de a reduce daunele aduse mediului și de a genera resurse financiare pentru protecția naturii; invită UE și statele sale membre să reorienteze sistemele de impozitare punând mai mare accent pe taxele de mediu;
41. remarcă cu îngrijorare că doar 8,3 % din totalul creditelor de angajament sunt

mobilizate pentru a inversa declinul biodiversității, procent ce reprezintă nivelul cel mai scăzut din 2015, cu toate că speciile dispar într-un ritm accelerat, fără precedent; invită Comisia să majoreze resursele alocate pentru a asigura protecția pe termen lung și coerentă a biodiversității în întreaga UE; insistă că următorul CFM ar trebui să se bazeze pe o metodologie solidă, pentru a monitoriza biodiversitatea și a evita riscul de supraestimare a acțiunilor în favoarea biodiversității;

Silvicultura, agricultura, pescuitul și solurile

42. subliniază faptul că activitățile agricole și de pescuit, sănătatea solurilor și conservarea biodiversității sunt strâns legate între ele; menționează efectele negative ale agriculturii, silviculturii și pescuitului nesustenabile asupra biodiversității; subliniază totuși că, practicate sustenabil, agricultura, silvicultura și pescuitul pot reduce efectele asupra speciilor, habitatelor și ecosistemelor și efectele schimbărilor climatice;
43. de aceea, invită UE și părțile să-și asume angajamente ferme în direcția sisteme alimentare și agriculturii, silviculturii și pescuitului sustenabile, incluzând cerințe și strategii pentru utilizarea durabilă a produselor fitosanitare și nutrienților, reducerea cantității de pesticide utilizate, și protecția solului, habitatelor și speciilor care oferă servicii ecosistemice cruciale, precum polenizarea, precum și o mai mare selectivitate pentru a reduce impactul cumulat asupra ecosistemelor marine și costiere și a contribui la refacerea stocurilor de pește în zone sensibile și unde s-a pescuit excesiv; invită Comisia să includă obiective obligatorii de reducere la nivelul UE în viitoarea revizuire a Directivei UE privind utilizarea durabilă a pesticidelor (2009/128/CE) și le cere Comisiei, statelor membre și guvernelor regionale să acorde sprijin direct agriculturii, silviculturii și pescuitului pentru introducerea de practici sustenabile și programe ecologice;
44. invită Comisia și statele membre să sprijine financiar practicile agricole și forestiere compatibile cu obiectivele de biodiversitate, cum ar fi gestionarea integrată a dăunătorilor și a nutrienților, agricultura ecologică, practicile agroecologice, practicile de conservare a solului și a apei, agricultura de conservare, agrosilvicultura, sistemele silvo-pastorale, gestionarea irigațiilor, sistemele de mici dimensiuni sau parcelate și practicile de îmbunătățire a calității vieții animalelor;
45. reamintește că, în conformitate cu Comunicarea Comisiei privind intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor din lume, pădurile sunt indispensabile pentru sistemele de menținere a vieții pe planeta noastră, acoperind 30 % din suprafața terestră a Pământului și adăpostind 80 % din biodiversitatea sa; subliniază că defrișările reprezintă o cauză majoră a pierderii biodiversității la nivel mondial și că emisiile asociate cu amenajarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultura cauzate de defrișări reprezintă o cauză importantă a schimbărilor climatice; își exprimă îngrijorarea față de impactul consumului din UE asupra defrișărilor, întrucât UE este consumatorul final a 10 % din produsele asociate cu defrișarea; invită Comisia să adopte o definiție unitară a conceptului de „neasociat cu defrișările”;
46. invită Comisia să propună un set cuprinzător de măsuri, inclusiv legislație, pentru a diminua amprenta de consum a UE asupra terenurilor, bazate pe obligația de diligență, care să asigure lanțuri de aprovizionare durabile și neasociate cu defrișările pentru

produsele introduse pe piața UE, precum și un plan de acțiune privind uleiul de palmier; este de părere că acțiunile UE împotriva defrișărilor ar trebui să ia în vizor principalii vinovați, cum ar fi uleiul de palmier, soia, carnea de vită și cacao; solicită Comisiei să elimine treptat, cât mai curând posibil, biocombustibilii utilizați în UE care este foarte probabil să provoace schimbări indirecte ale destinației terenurilor;

47. relevă că politicile silvice trebuie să fie coerente, să combată, în egală măsură, pierderea biodiversității și efectele schimbărilor climatice și să extindă absorbția naturală care există în UE, protejând, conservând și îmbogățind biodiversitatea;
48. subliniază că niciun efect de substituție a produselor forestiere nu poate compensa pierderea pădurilor seculare și a pădurilor primare, recunoscute ca fiind de neînlocuit⁸ și care ar trebui protejate prin instrumente juridice și de stimulare care să țină cont de complexitatea, conectivitatea și reprezentativitatea lor;
49. accentuează faptul că, în conformitate cu World Population Prospects (Perspectivele evoluției populației mondiale) din iunie 2019, se preconizează că populația lumii va crește cu 2 miliarde de oameni în următorii 30 de ani, ceea ce va crește impactul exploatării terenurilor și a mărilor asupra biodiversității și a sechestrării carbonului; constată că pierderea din ce în ce mai mare a biodiversității pune în pericol securitatea alimentară și alimentația; invită părțile să promoveze utilizarea durabilă a biodiversității în programele care contribuie la securitatea alimentară și la îmbunătățirea nutriției, contribuind în același timp la realizarea ODD, cu o atenție deosebită pentru ODD 2 (eradicarea foametei);

Zone urbane

50. ia act de faptul că poluarea, extinderea urbană, impermeabilizarea solului și distrugerea habitatelor reprezintă alte cauze majore ale distrugerii biodiversității; reamintește că evaluarea globală a biodiversității și a serviciilor ecosistemice realizată de IPBES arată că, din 1992 încoace, suprafața zonelor urbane s-a dublat și că în UE doi din trei cetățeni locuiesc în zone urbane; cere să se evalueze mai exact rolul orașelor și al zonelor urbane în conservarea biodiversității și o mai mare implicare a orașelor și a autorităților locale în elaborarea politicilor de protecție și conservare a biodiversității și în serviciile ecosistemice, precum și în monitorizare, raportare și verificare;
51. insistă asupra faptului că potențialul orașelor de a contribui la protecția biodiversității și a serviciilor ecosistemice este subestimat; reamintește că oamenii vor fi mai sănătoși dacă se înmulțesc beneficiile aduse de biodiversitate, de serviciile ecosistemice și de infrastructura ecologică urbană în orașe și zonele periurbane; invită Comisia și statele membre să promoveze o mai mare integrare a biodiversității și a funcțiilor ecosistemului în proiectarea, politica și planificarea urbană, reducând în același timp emisiile de carbon și îmbunătățind adaptarea la schimbările climatice;
52. constată că zonele urbane pot genera transformări remarcabile pentru biodiversitatea din UE; subliniază că poluarea cu materiale plastice și poluarea apei reprezintă factori

⁸ Comunicarea din 23 iulie 2019 a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind „Intensificarea acțiunii UE pentru protecția și refacerea pădurilor la nivel mondial” (COM(2019)0352).

determinanți importanți ai pierderii biodiversității; consideră că, în contextul noului Plan de acțiune pentru economia circulară, o economie bine dezvoltată ar putea contribui foarte mult la eforturile UE de protejare a biodiversității;

53. regretă că poluarea cu materiale plastice și poluarea la stațiile de tratare a apei, poluarea cu produse farmacologice și practicile agricole nesustenabile, cum ar fi utilizarea intensivă a nutrienților, afectează profund sănătatea ecosistemelor oceanelor;

Zonele protejate ale UE

54. solicită să se examineze în amănunțime toate zonele protejate ale Uniunii, inclusiv siturile Natura 2000, pentru a gospodări și a lega între ele mai bine aceste zone și a le extinde; subliniază că este nevoie de o metodă standardizată de calculare a zonelor protejate și o definiție clară a ceea ce constituie „zonă protejată” în UE; subliniază că, având în vedere recentul raport al IPCC referitor la oceane și criosferă în contextul schimbărilor climatice, este necesară o evaluare cuprinzătoare și o extindere semnificativă a zonelor de coastă și marine protejate din UE și o evaluare a modului cum sunt gestionate; solicită extinderea zonelor marine protejate ale UE pentru a include mai multe ape din larg; subliniază că, nu doar cantitatea, ci și calitatea zonelor protejate este esențială pentru a preveni pierderea biodiversității și că, prin urmare, trebuie să se pună mai mult accentul pe gestionarea temeinică și sustenabilă a acestora;
55. invită Comisia să continue să ia măsuri juridice atunci când constată că legile UE privind protecția naturii nu sunt respectate; subliniază faptul că procedurile în domeniul încălcărilor normelor de mediu trebuie să fie mai expeditiv, având în vedere riscul de deteriorare ireversibilă a mediului; subliniază că este necesar să se vegheze de urgență la aplicarea corespunzătoare a directivelor privind natura și să se monitorizeze plângerile referitoare la încălcări ale legislației într-un mod transparent;
56. observă că, dacă nu va fi pus în aplicare în mod corespunzător, cadrul de conservare a naturii ar putea crea un mediu ostil pentru activiști și ecologiști și direct sau indirect le-ar putea pune viața în pericol; subliniază că UE ar trebui să condamne activ uciderea activiștilor de mediu și a ecologiștilor;
57. subliniază că infrastructura ecologică oferă servicii ecosistemice care sprijină biodiversitatea, de exemplu prin creșterea numărului de coridoare ecologice în mediile urbane;

Inovare, cercetare și educație

58. reamintește importanța pe care o au cercetarea, inovarea și dezvoltarea în atingerea obiectivelor „Viziunii 2050”; subliniază importanța sprijinirii cercetării și a științelor participative pentru a îmbogăți cunoștințele, în special despre oceane, care au rămas în mare parte neexplorate; invită Comisia și Consiliul să majoreze alocarea bugetară pentru programul Orizont Europa la 120 de miliarde de euro în viitorul CFM, de care să beneficieze în special clusterul „Resurse naturale”, atât pentru cercetare fundamentală, cât și aplicată, și să lanseze o misiune de protejare și refacere a biodiversității în cadrul programului Orizont Europa; invită părțile să se concentreze mai ales pe relațiile dintre conservarea biodiversității și avantajele pentru sănătatea umană și bunăstare economică și să coordoneze măsurile de colectare a datelor;

59. invită Comisia să sprijine continuarea cercetărilor privind efectele schimbării destinației terenurilor – inclusiv efectele defrișărilor și ale producției de bioenergie – asupra emisiilor de GES și să țină seama de aceste rezultate în elaborarea politicilor viitoare;
60. ia act de faptul că, potrivit Strategiei europene privind materialele plastice într-o economie circulară, adoptată la 16 ianuarie 2018, cele 150 de milioane de tone de plastic care s-au acumulat în oceanele lumii s-ar putea dubla până în 2030, punând în pericol peste 660 de specii și afectând mediul înconjurător; invită Comisia să prezinte inițiative epocale de combatere a poluării cu materiale plastice și a efectelor sale asupra biodiversității; scoate în evidență cazul specific al microplasticelor care reprezintă peste 80 % din deșeurile marine colectate, punând în pericol biodiversitatea marină; o felicită, prin urmare, pe Ursula von der Leyen pentru angajamentul de a deschide un nou front în lupta împotriva deșeurilor de plastic, punând pe tapet problema microplasticelor; subliniază necesitatea unei abordări bazate pe economia circulară, care să pună accentul pe cercetare și inovare pentru produse sustenabile;
61. subliniază că educația are un rol important în informarea populației despre biodiversitate și protecția mediului; ia act de faptul că zonele marine protejate care au și scop educațional sunt un instrument relevant și eficient de conștientizare pentru populație care pot da un impuls suplimentar conservării;

Construirea de capacități, informarea populației și implicarea tuturor protagoniștilor

62. subliniază că, pentru o punere în aplicare cu succes și pentru o mai bună înțelegere a importanței biodiversității, construirea de capacități și acțiunile de sensibilizare reprezintă elemente esențiale; salută, prin urmare, decizia COP14, care invită părțile, alte guverne și donatorii să pună la bătaie resurse financiare pentru consolidarea capacităților, asistență tehnică și transfer de tehnologie, dacă sunt în postura de a face acest lucru;
63. subliniază că este important să se furnizeze informații complete și să se urmărească o mai mare implicare a societății civile și a cetățenilor din diferite categorii de vârstă pentru a atinge obiectivele UE și obiectivele mondiale;
64. invită părțile să promoveze conștientizarea în rândul populației și implicarea mai multor părți interesate, pentru a asigura soluții adaptate în cooperare cu comunitățile locale și populațiile indigene în scopul de a încuraja utilizarea durabilă a terenurilor pentru o mai mare biodiversitate, astfel încât diferențele regionale între peisaje și habitate să fie pe deplin respectate;
65. salută intenția de a urmări activ o abordare multiparticipativă, fundamentală pentru a valorifica, proteja, conserva, exploata durabil și reface biodiversitatea, și, totodată, subliniază că o colaborare mai strânsă cu și între diferite niveluri de guvernare și sectoare și actori privați va crea șanse de a integra obiectivele de biodiversitate în alte politici; consideră esențial să fie implicate organizațiile de întreprinderi și financiare și, în acest sens, apreciază eforturile Comisiei de a implica sectorul privat în conservarea biodiversității, în special prin Platforma pentru mediul de afaceri și biodiversitate a UE; salută, în acest sens, inițiativele sectorului privat precum lansarea alianței „One Planet Business for Biodiversity” în cadrul reuniunii la nivel înalt a ONU privind combaterea schimbărilor climatice de la New York;

66. invită Comisia să ia în considerare o metodologie armonizată pentru a calcula amprenta ecologică a întreprinderilor din UE, precum și impactul lor asupra biodiversității;
67. consideră că trebuie schimbate mentalitățile în sânul societăților pentru a combate schimbările climatice, degradarea mediului și pierderea biodiversității; subliniază că este important să se respecte principiul tranziției echitabile, care să garanteze că procesul este echitabil și nu lasă pe nimeni deoparte;
68. observă că conștientizarea în rândul populației și accesul la informații complete și ușor de înțeles le permit consumatorilor să facă alegeri în cunoștință de cauză și să promoveze consumul durabil și insistă, prin urmare, că ele ar trebui să facă parte dintr-un set cuprinzător de măsuri, în special produsele care duc la despăduriri, distrugerea ecosistemelor și încălcarea drepturilor omului; invită Comisia și statele membre să îmbunătățească trasabilitatea și controlul produselor prin intermediul lanțurilor lor valorice și de aprovizionare, asigurând astfel transparența deplină pentru consumatori;
69. subliniază necesitatea de a dezvolta mai mult certificarea pentru etichetare ecologică și combaterea despăduririi;
70. salută reuniunea din 2020 a reuniunii internaționale a Uniunii Internaționale pentru conservarea naturii, de la Marsilia; invită Comisia să transmită semnale clare de susținere față de angajamentele sale pentru biodiversitate în cadrul acestui forum;

o

o o

71. îi încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.